

Изх. № 75/27.11.2017 г.

ДО

Г-ЖА МЕНДА СТОЯНОВА,

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА
ПО БЮДЖЕТ И ФИНАНСИ
НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ**

КОПИЕ:

**Г-ЖА КАРИНА КАРАИВАНОВА,
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА
ЗА ФИНАНСОВ НАДЗОР**

**Г-Н БОЙКО АТАНАСОВ,
ЗАМЕСТНИК-ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА ЗА ФИНАНСОВ НАДЗОР,
РЪКОВОДЕЩ УПРАВЛЕНИЕ „НАДЗОР НА
ИНВЕСТИЦИОННАТА ДЕЙНОСТ“**

ОТНОСНО: Проект на нов Закон за пазарите на финансови инструменти (ЗПФИ), внесен със сигнатура 702-01-35/24.10.2017 в Народното събрание от Председателя на Министерския съвет на Република България

УВАЖАЕМА ГОСПОЖА СТОЯНОВА,

УВАЖАЕМА ГОСПОЖА КАРАИВАНОВА,

УВАЖАЕМА ГОСПОДИН АТАНАСОВ,

Бихме желали да изразим нашата благодарност за възможността да предоставим бележки, коментари и предложения по текста на проекта на нов Закон за пазарите на финансови инструменти (ЗПФИ и „Проектозакона“) при разглеждането му в Народното събрание. Българската асоциация на управляващите дружества (БАУД) приветства извършената сериозна и качествена работа от страна на ръководителите и експертите от

Комисията за финансов надзор (КФН) и Министерството на финансите (МФ) по имплементиране на новото европейско законодателство, регулиращо дейността на инвестиционните посредници и банките, регулираните пазари и други места за търговия с финансови инструменти, имащо сериозно отражение, включително и чрез техниката на директни препратки, и върху дейността на управляващите дружества (УД), колективните инвестиционни схеми (КИС), националните инвестиционни фондове (НИФ) и другите предприятия за колективно инвестиране. Считаме, че се прави важна стъпка в уредбата на дейността на най-значимите професионални участници, опериращи на капиталовия пазар. Следва да се приветства стремежът на българските държавни органи и администрация да подхождат все по-отговорно и с мисъл за интересите на българския бизнес и българската икономика и да отчитат етапа на развитие и мащабите на дейността на професионалните пазарни участници и емитентите, когато се транспонират европейски законодателни актове, и да се борят за съразмерност на приемането законодателство.

Бихме желали да насочим Вашето внимание към някои наши бележки, коментари и предложения по Проектозакона, които ако бъдат отчетени, в още по-голяма степен биха съдействали този всеобхватен нормативен акт да осигури необходимите условия българският капиталов пазар да се превърне в ефективен генератор на икономически подем и професионалните пазарни участници да бъдат активен фактор в този процес.

Предложение по § 18 на Преходните и заключителни разпоредби (ПЗР) на Проектозакона, с който се внасят промени в Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране (ЗДКИСДПКИ).

Предлагаме в § 18 от Проектозакона да се създаде нова т. 11а със следното съдържание:

„11а. В чл. 106:

а) се създава нова ал. 6 със следното съдържание:

„(6) В случаите, когато управляващото дружество е делегирало на трети лица, включително инвестиционни посредници и кредитни институции, извършването на дейността по издаване, продажба и обратно изкупуване на дялове и акции на колективни инвестиционни схеми, които не са структурирани предприятия за колективно инвестиране по член 3б, параграф 1, втора алинея от Регламент (ЕС) № 583/2010, се прилагат разпоредбите на този закон и подзаконовите нормативни актове по прилагането му.

б) Досегашната ал. 6 става ал. 7.

Мотиви: Дейността по продажба и обратно изкупуване на дялове на КИС се регулира от ЗДКИСДПКИ и основната наредба по прилагането му – Наредба № 44 за изискванията към дейността на колективните инвестиционни схеми, управляващите дружества, националните инвестиционни фондове и лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове („Наредба № 44“), и по-специално от чл. 21 - 24 от ЗДКИСДПКИ (вкл. вж. чл. 59, ал. 1 ЗДКИСДПКИ), и от чл. 59 – 70 от Наредба № 44.

ЗДКИСДПКИ урежда възможността дейността по издаване, продажба и обратно изкупуване на дялове от ДФ да бъде възложена от УД на трето лице (чл. 106 във връзка с чл. 86, ал. 1, т. 2 ЗДКИСДПКИ, чл. 155, ал. 1, т. 10 от Наредба № 44), като дистрибуцията на дялове се възлага обикновено на банки и инвестиционни посредници, като по този

начин се осигурява разгърнатата мрежа от гишета и офиси, в които се извършват продажбите и обратните изкупувания. Именно предвид възлагането на функциите и дейности по чл. 106, ал. 2 от ЗДКИСДПКИ, на трето лице, тези функции и дейности (продажбата и обратното изкупуване), продължават да се регулират от горепосочените разпоредби на ЗДКИСДПКИ и Наредба № 44 – тези разпоредби уреждат изискванията към дейността по продажба и обратно изкупуване на дялове на КИС, независимо дали я извършва пряко УД или я извършва трето лице по възлагане от страна на УД. Когато ИП/банка действат като агенти на УД, на база делегация на функции и дейности по чл. 106, ал. 2 ЗДКИСДПКИ, те извършват дейност, която е възложена на УД, съответно КИС и националните инвестиционни фондове, чиято дейност и самите те като правни субекти и образувания са изключени от обхвата на Закона за пазарите на финансови инструменти съгласно чл. 4, ал. 1, т. 8 от действащия ЗПФИ (съответно чл. 5, ал. 1, т. 9 от проекта на нов ЗПФИ). УД извършват дейност по продажба и обратно изкупуване, която се регулира от специален закон – ЗДКИСДПКИ - и е изведена от обхвата на ЗПФИ, който не следва да намира приложение, когато тази дейност се делегира на трети лица, включително инвестиционни посредници и банки. Съгласно изискванията на чл. 106, ал. 1, т. 4 и 5 от ЗДКИСДПКИ, в случаите на делегиране на функции, УД продължава да носи пълната отговорност за законосъобразното и правилно извършване на делегираната дейност, като осъществява надзор и във всеки момент може да дава задължителни указания на делегата, включително да прекратява едностранно договора за дистрибуция, без предизвестие, т.е. това е дейност, която се извършва изцяло съобразно законодателството, което регулира дейността на УД, не и на третите лица, на които тя се делегира.

Бихме желали също така да направим и някои други конкретни бележки, коментари и предложения по Проектозакона, като те са изложени в Приложение № 1 към настоящото писмо.

В заключение, изразяваме нашата готовност да участваме в дискусия и/или работна среща по новото законодателство, уреждащо дейността на инвестиционните посредници, обвързаните агенти, местата за търговия, доставчиците на услуги за докладване на данни и пр., както и произтичащите от ЗПФИ изисквания към дейността на управляващите дружества, колективните инвестиционни схеми и националните инвестиционни фондове, като изложим допълнителни аргументи в подкрепа на нашите предложения.

С най-сърдечни пожелания за успешна работа!

С уважение:

Петко Кръстев

Председател на УС на БАУД

1. Предложение по чл. 13, ал. 3.

В чл. 13, ал. 3 от новия проект на ЗПФИ са **значително завишени изискванията по отношение на професионалния опит на управителните и контролните органи в инвестиционните посредници (ИП)**. Всяко от лицата по ал. 1 трябва да отговаря на няколко минимални изисквания за професионален опит. В сегашния чл. 11, ал. 8, т. 3 от ЗПФИ е предвидена хипотеза, съгласно която професионален опит по смисъла на ал. 2, т. 1 е налице, ако лицето е работило не по-малко от шест месеца в банки и/или предприятия по т. 1 и една година и 6 месеца в държавни институции и/или публичноправни субекти по т. 2. Считаме, че новият текст ще доведе до проблем с осигуряването на лица, отговарящи на изискванията за професионален опит. Концепцията за изискванията на които трябва да отговарят лицата на ръководния орган е изцяло нова и тази драстична промяна ще доведе до невъзможност за изпълнението на това изискване. **Кадри, разполагащи с професионален опит според новата трактовка и добра репутация, са дефицит.**

Следва да се отчете на следващо място, че в чл. 158 на Законопроекта са предвидени **изисквания за ръководните органи на пазарен оператор, които са по-постижими, респективно са по-малко, отколкото тези за ръководния орган на инвестиционен посредник**. По същия начин, изискванията към членовете на управителните и контролни органи на пенсионноосигурителните дружества (ПОД) съгласно неотдавна гласувания в Народното събрание Закон за изменение и допълнение на Кодекса за социално осигуряване (чл. 121д) са по-леки от тези, приложими към директорите и управителите на ИП. Подобно третиране не може да бъде считано равностойно и пропорционално. Ръководните органи на пазарен оператор са с не по-малко задължения и категорично не с по-малко значение за наличието на стабилен, прозрачен и справедлив капиталов пазар. ПОД пък управляват огромен по своите размери паричен ресурс и активи, със системно значение не само за капиталовия пазар, но и за цялата финансова система на страната.

В тази връзка предлагаме изискванията за ръководния орган на ИП да бъдат приравнени най-малко на тези за пазарен оператор, тъй като концепцията е драстично изменена спрямо действащото законодателство и представлява изключителна тежест за бизнеса.

2. Предложение по чл. 16.

Считаме, че следва да се модифицира изискването по този текст по отношение наличието на професионален опит на лицето, което притежава квалифицирано участие в ИП и то професионален опит, определен съобразно размера на квалифицираното участие в капитала.

При така формулираните текстове не е ясно как и чий професионален опит ще бъде изследван, в случай че инвестиционният посредник е публично дружество. Друг пример, илюстриращ несправедливото положение, е в случай на наследяване/дарение на лице, притежаващо квалифицирано участие в инвестиционен посредник (ИП). Като основание за отнемане на лиценз се явява липсата на професионален опит на наследника/приобретателя, макар организационната структура на ИП да е непроменена, респективно посредникът да продължава да отговаря на изискванията, при които е издаден лиценза. Не е еднозначно ясно и в случай, че юридическо лице притежава

квалифицирано участие в инвестиционен посредник, чий опит ще бъде изследван. Вероятно, на ръководния орган, което още веднъж подкрепя тезата, че специфичните критерии се прилагат за ръководния орган, а по отношение на акционерите в посредник се изследва пригодността им и това дали са подходящи. Поради това считаме, че **цитираните текстове следва да бъдат редактирани и изискването за „професионален опит“, като критерий за оценката на участник в капитала с квалифицирано участие или кандидат-приобретателя, да отпадне и да остане само по отношение на лицата, които ще ръководят дейността на ИП.** Цитираните по-горе текстове от проектозакона, биха ограничили възможността юридическо лице, което оперира извън финансовата сфера, да бъде приобретател на квалифицирано участие в ИП. Пренебрегва се неразривната връзка между реалната икономика и финансовите пазари и необходимостта капиталите от едната сфера да навлизат в другата и обратно, съответно да не се създават изкуствени пречки за формиране на капитала.

Следва да се подчертае, че в Директива 2014/65/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година относно пазарите на финансови инструменти и за изменение на Директива 2002/92/ЕО и на Директива 2011/61/ЕС (MiFID II) **не се съдържа подобно изискване по отношение на приобретателите на дялово участие в ИП,** като професионален опит съгласно MiFID II се изисква от **мениджърите**, т.е. директорите и управителите на ИП.

Във връзка с гореизложеното, предлагаме следната редакция на чл. 16:

„Чл. 16. Лице, което притежава квалифицирано дялово участие в инвестиционен посредник, трябва да има добра репутация, професионален опит и финансова стабилност съобразно размера на квалифицираното си дялово участие и при спазване и освен другите изисквания, установени в този закон, да притежава финансова стабилност, съобразно размера на участието му.“

3. Предложение относно редакцията на чл. 22, ал. 1, т. 13:

„13. не са осигурени подходящи помещения и/или необходимото техническо оборудване за извършване на дейност“

Това основание за отказ от лиценз, особено формулирано алтернативно, не отчита динамиката на развитие на Интернет и новите информационни технологии, дигитализацията и минитюаризацията на периферните устройства, използването на облачни технологии и комуникации, използването на мобилни приложения и приложения, като може да бъде пречка пред техническите иновации в небанковия финансов сектор. Към отказ от лиценз следва да се пристъпва само ако кумулативно е налице липса на подходящи помещения и оборудване за извършване на дейност. Все повече човешката дейност ще се осъществява *on line*, включително и изнесено от офисите, често от дома или в рамките на съответна социална мрежа, без физически контакт с клиентите и необходимост от „гишета“. Делегирането на функции създава възможности за по-гъвкава организационна структура, което се отразява и в чисто материален план върху локацията на дейността в офиси и помещения. Развитие на Fintech ще промени радикално класическия бизнес офис, като той ще се променя по-бързо, отколкото може към момента да се предположи, поради което следва внимателно да се подходи при формулиране на това основание за отказ от лиценз (което има отражение и върху основанията за отнемане

на лизенз, като такова основание може да възникне, ако разчитайки на новите технологии и дигитализация, ИП намали драстично разходите за наемане или закупуване на офиси и помещения и това бъде сметнато за промяна в условията, при които е издаден лицензът). **В никакъв случай не следва да се пренебрегва и обстоятелството, че подобно основание за отказ на лиценз не произтича от разпоредбите на Директива 2014/65/ЕС.**

В тази връзка, предлагаме кумулативност на двете основания, като съответно съставният съюз „и/или“ се редактира и остане само „и“.

4. Предложение във връзка с основанието за отнемане на лиценз по чл. 27, ал. 2, т. 2.

Предлагаме следната редакция на чл. 27, ал. 2, т. 2:

Чл. 27, ал. 2, т. 2: „в продължение на повече от ~~три~~ **от шест** месеца броят на членовете на управителния или на контролния орган на инвестиционния посредник е по-малък от предвидения минимален брой в Търговския закон и/или при неспазване на изискването на чл. 12“

Мотиви:

Съгласно текста, самостоятелно основание за отнемане на лиценз е ако в продължение на повече **от три** месеца броят на членовете на управителния или на контролния орган на инвестиционния посредник е по-малък от предвидения минимален брой в Търговския закон и/или при неспазване на изискването на чл. 12.

Аналогичният текст на Търговския закон предвижда подобно основание, ако в продължение на повече **от шест** месеца броят на членовете на управителния или на контролния орган на дружеството е по-малък от предвидения минимален брой в Търговския закон. В допълнение **с оглед завишените изисквания за заемане на ръководна функция, процедурата по подбор със сигурност ще отнема повече време.** Както вече бе споменато, съществува дефицит на квалифицирани кадри, подходящи да заемат такава позиция. Необходимостта от по-дълъг срок е обусловена и от вътрешните административни процедури в инвестиционния посредник като избор от страна на Комитет по подбора, свикване на събрание, вземане на решение и други. **Предвид гореизложеното считаме за основателно и бихме желали да се предвиди срок от шест месеца при прилагането на това основание.**

Бихме предложили също така алтернативно да се предвиди текст, по силата на който това основание за отнемане на лиценз да не намира приложение (т.е. срокът да се спира), когато в Комисията за финансов надзор е инициатирано и се развива производство по одобрение на предложен да заеме вакантното място директор или управител. Едно дружество при обичайно извършване на дейност не би имало особени затруднения да попълни вакантна позиция, дори и да е публично и с оглед на това да следва да свиква общо събрание на акционерите, съобразявайки се с финансово-счетоводния и регулаторен календар и с нуждата да минимизира разходите за инвеститорите, закупили негови акции. Когато обаче се развива административно производство по одобрение от КФН на кандидатурите за директори или управители на ИП, календарните срокове могат лесно да бъдат надхвърлени, което да доведе до негативни правни последици и прилагане на тази разпоредба. От друга страна, ако в рамките на 6 месеца едно дружество не може да намери

подходящи директори, това би могло да се отрази на неговата работа и изпълнението на други вменени задължения, което е било взето под внимание от законодателя, когато е включил подобен текст в Търговския закон по отношение на дружества, при масата от които няма административни производства за одобряване на членове на управителен орган, съответно не възниква сложен фактически състав при избор/назначаване на директори. Този шестмесечен срок може да се разглежда като разумно установен нормативен стандарт, надхвърлянето на който при ИП се свързва и с отнемането на лиценз.

Следва обаче да не се санкционират с отнемане на лиценз дружества, които добросъвестно са реагирали, извършили необходимите проучвания, преговори, селекция и други правни и фактически действия да осигурят замяна на напусналия директор и са подали заявление за одобрение на директор, като по обективни причини производството не се е развило в рамките на фиксирания в разпоредбата срок.

В Директива 2014/65/ЕС липсва подобно основание за отнемане на лиценз, което означава, че ако се въвежда такова основание, то следва да бъде много внимателно оценено с оглед неговата съразмерност, за да се избегне отнемане на лиценз на дружества, които работят добре, капитализирани са, изпълняват всичките си нормативно установени задължения и спазват вътрешните си правила и процедури.

5. Предложение по чл. 53, ал. 5.

Предлагаме ал. 5 на чл. 53 да отпадне и да се замени с нова със следното съдържание:

„(5) Непряко придобиване на квалифицирано дялово участие в инвестиционен посредник е налице, когато придобиващото лице преминава праговете по ал. 2 чрез трето лице или лица, в които то упражнява контрол по смисъла на § 1, т. 14 от Допълнителните разпоредби на Закона за публичното предлагане на ценни книжа.“

Мотиви: Трябва да се унифицират термините и принципите за определяне на понятието за контрол във всички специални закони, регулиращи финансовия сектор в страната, за да има яснота и предсказуемост и за да не се установява разнопосочна регулаторна практика.

6. Предложение по чл. 54, ал. 3.

Предлагаме ал. 3 на чл. 54 да се измени, както следва:

„(3) Лицата по ал. 1 и ал. 2 подават до комисията уведомление, в което посочват участието, което имат или ще имат преди и след прехвърлянето.“

Мотиви: Тъй като прехвърлянето (намаляването на участие в инвестиционен посредник) не подлежи на регулаторна санкция (разрешение), няма регулаторен интерес да се изискват данни и документи от прехвърлящите лица. Такива могат да бъдат осигурени от регулатора при кандидатстване за придобиване от придобиващото лице, както и от самото поднадзорно лице по силата на правомощията на Комисията за финансов надзор по Закона за Комисията за финансов надзор.

7. Предложения по чл. 56.

а) По чл. 56, ал. 1 – предлагаме числото „60“ в израза „60 работни дни“ да се замени с числото „30“, като разпоредбата придобие следната редакция:

„(1) Комисията за финансов надзор извършва оценка на придобиването въз основа на уведомлението в срок до **30 60** работни дни от датата на писменото потвърждение по чл. 55, ал. 1.“

Мотиви: 60 работни дни са близо 3 календарни месеца, което е необосновано дълъг срок за нормалния търговски оборот и изобщо един от най-дългите срокове, които някога са залягали в регулаторни режими. 30 работни дни би трябвало да са достатъчни за регулатора за разглеждане и произнасяне по пакета документи.

б) По чл. 56, ал. 2 – предлагаме изразът „50-ия работен ден“ да се замени с „20-ия работен ден“, като разпоредбата придобие следната редакция:

„(2) Ако представените документи са непълни, неточни, несъобразени с нормативните изисквания или са необходими доказателства или допълнителна информация за верността на представените данни, заместник-председателят в срока за извършване на оценката, но не по-късно от края на **20-ия 50-ия** работен ден от този срок, изпраща писмено съобщение на лицето за констатираните непълноти и несъответствия или за исканата информация и документи.“

Мотиви: 50 работни дни са необосновано дълъг срок за нормалния търговски оборот и изобщо един от най-дългите срокове, които някога са залягали в регулаторни режими. 20 работни дни би трябвало да са достатъчни за регулатора за разглеждане на пакета документи.

в) По чл. 56, ал. 3 – числото „20“ в израза „20 работни дни“ предлагаме да се замени с числото „10“, като разпоредбата придобие следната редакция:

„(3) Срокът по ал. 1 за извършване на оценката от комисията спира да тече за периода от датата на поискване на информацията и документите съгласно ал. 2 до получаване на отговор от лицето. Спирането на срока не може да бъде за по-дълъг период от **10 20** работни дни, с изключение на случаите по ал. 4.“

Мотиви: Спирането на общия срок за произнасяне за 20 работни дни е необосновано дълъг срок предвид нормалния търговски оборот и с оглед на общата продължителност на срока. 10 работни дни би трябвало да са достатъчни за регулатора за получаване на отговор от лицето.

г) По чл. 56, ал. 4 – предлагаме числото „30“ в израза „30 работни дни“ се замени с числото „15“:

„(4) Спирането на срока за извършване на оценката от комисията може да е за период до **15** ~~30~~ работни дни в случаите, когато лицето по чл. 53, ал. 1 е:

Мотиви: Спирането на общия срок за произнасяне за 30 работни дни е необосновано дълъг срок предвид нормалния търговски оборот и с оглед на общата продължителност на срока. 15 работни дни би трябвало да са достатъчни за регулатора за получаване на отговор от лицето.

8. Предложение по чл. 57, ал. 5.

Предлагаме нова редакция на този текст, както следва:

„(5) При случаи, когато увеличаването на квалифицирано дялово участие в инвестиционен посредник се прави от лице или лица, които вече са преминали оценка за своята репутация или притежават и към момента на кандидатстване квалифицирано дялово участие в същия или друг инвестиционен посредник на територията на Европейския съюз, които е с действащ лиценз и по отношение на когото не е образувано производство за отнемане на лиценз, Комисията за финансов надзор и заместник-председателят не могат да откажат разрешение за увеличаване на квалифицирано дялово участие на база на аргументи, свързани с репутацията на придобиващите лица.“

Мотиви: Ако придобиващите лица, които искат да увеличат квалифицираното си дялово участие, и към момента на заявлението притежават квалифицирано дялово участие, те са били допуснати в този сектор, съответно тяхната репутация е била оценена положително от регулатор в Европейския съюз и доколкото инвестиционният посредник, в който те участват е с действащ лиценз и без образувано производство за отнемане на лиценз, не би следвало да се изследва отново въпросът за тяхната професионална репутация. Обратното би създавало възможност за проява на субективизъм към определени лица от страна на регулатора.

9. Предложение по чл. 60, ал. 1 – предлагаме изразът „един ден“ да се замени с израза „3 работни дни“, като разпоредбата да придобие следната редакция:

„(1) Инвестиционният посредник уведомява комисията за всяко придобиване или прехвърляне на дялово участие съгласно чл. 53 и чл. 54 в срок **3 работни дни** от узнаването.“

Мотиви: Един календарен ден може да не е достатъчен, тъй като представляващите инвестиционния посредник може да не са налични за съответното уведомяване.

10. Предложение по чл. 91, ал. 5.

Предлагаме ал. 5, допускаща информация за сметки да се дава на Главния прокурор без разрешение от съда, да отпадне, доколкото е достатъчно правомощието на прокуратурата на всички нива да иска разкриване на тайната на сметките с разрешение на

съда. Съдебният контрол върху разкриването на информация за сметки, чиято конфиденциалност и защита срещу неоторизиран и необоснован достъп е целен от закона резултат, се осъществява чрез издаване от съда на разрешения във всички случаи, когато се иска ограничаване на тази защита. Такъв контрол е необходим поради изискването за върховенство на закона, като съдът е компетентният орган да контролира действията на администрацията за законосъобразност и да прави преценка дали са спазени законовите условия за издаване на разрешения, при което могат да бъдат засегнати права и интереси на добросъвестни инвеститори.

11. Предложение по чл. 92, ал. 4.

Предлагаме последното изречение в текста да отпадне, като разпоредбата придобие следната редакция:

„(4) Инвестиционният посредник не може да използва за собствена сметка парични средства на клиенти, освен с изричното съгласие на клиента.“

Мотиви: Няма логика банките да могат да ползват в качеството си на инвестиционни посредници (не като кредитно-депозитни институции) клиентските активи като свои без съгласието на клиентите си, тъй като, от една страна, това им създава нечестно конкурентно предимство спрямо останалите инвестиционни посредници, а от друга страна, клиентът ще търпи кредитния риск на банката, без неговото знание или съгласие.

12. Предложение по чл. 93, ал. 1, т. 1.

Предлагаме в текста да се добави изразът „включително Българска народна банка“, като разпоредбата придобие следната редакция:

„Чл. 93. (1) Инвестиционният посредник депозира паричните средства на своите клиенти във:

1. централна банка, включително Българска народна банка;“

Мотиви: Необходимо е да се спомене изрично Българска народна банка, тъй като практиката на Българска народна банка до момента е да отказва обслужване на клиенти, освен ако това тяхно право не е изрично записано в закон.

13. Предлагаме в текста на Проектозакона (напр. чл. 57, ал. 5) изразът „допълнителни изисквания към условията и реда за ...“ да се редактира, като изразът „допълнителни изисквания“ да се замени с израза „**условията и редът за ...**“, за да не се стига до ситуации, при които с наредба се променят заложените в закона или европейски акт изисквания относно определени условия и ред за осъществяване на определени действия и дейности.

14. Предложение по §22, т. 14 (нова, като се съответно се преномерират следващите точки) на Преходните и заключителни разпоредби на ЗПФИ.

По време на проведените дискусии по изменение на Закона за публичното предлагане на ценни книжа, БАУД съвместно с други асоциации и чрез разменена кореспонденция изложи аргументи, подкрепящи тезата, че е **необходимо изключение за инвестиционните посредници и управляващите дружества, за които се отнасят разпоредбите на 114 и 114а от ЗППЦК**. В тази връзка ще си позволим да ангажираме вниманието Ви с тези разпоредби.

При положение, че думата „дълготрайни“ е заличена от текста на чл. 114, ал. 3, т. 1 и чл. 114а от ЗИДЗППЦК, е необходимо да се помисли за **изключение от режима на одобрение на сделките по чл. 114, когато сделките се сключват от поднадзорни лица, дъщерни дружества на емитенти**. В тази връзка, предлагаме конкретен нов текст, ситуиран в ал. 15 на чл. 114, който да предвиди изключение за инвестиционните посредници и управляващите дружества - да сключват без одобрение на общото събрание на дружеството – майка, сделките по чл. 114, ал. 1 и ал. 3, със следното съдържание:

„Чл. 114. (15) Разпоредбите на ал. 1 и ал. 3 от настоящия член не се прилагат в случаите, когато непубличното дружество, което е дъщерно на публично дружество, е инвестиционен посредник или управляващо дружество.“

Мотиви:

В случай че дъщерното дружество е инвестиционен посредник, при изчисляването на праговете ще бъдат включени и инвестициите в търговски портфейл и собствени средства, което ще ограничи свободата на разпореждане с тях и дори в някои от случаите може да лиши съответния инвестиционен посредник, съответно управляващо дружество, от реализиране на печалба поради забавяне в получаването на съответното одобрение от общото събрание на майката.

Такова изключение е допуснато за основната дейност на банките (сключване на договори за кредит съгласно чл. 114, ал. 9, т. 1 ЗППЦК), но не и за основната дейност на финансови институции като ИП и УД.

Предвид това, предлагаме **изрично инвестиционните посредници и управляващите дружества** да бъдат да останат извън обхвата на чл. 114 ал. 1 и ал. 3.

15. Относно завишените минимални прагове на санкциите.

И накрая, но не на последно място по важност, следва да се избегне **значителното увеличаване на санкциите за нарушаване на ЗПФИ** и по-точно – на техните минимални размери. В европейското законодателство се уреждат „минимални“ максимални прагове на глобите, но европейският законодател оставя на националните регулатори да установят минималните прагове, именно поради необходимост да се спази принципът на пропорционалността, да се отчете националната специфика и размерите, ниво на развитие и икономическите стандарти на отделните държавни членки на Европейския съюз. В практиката изобилстват случаи на формални нарушения или

нарушения без вредоносен резултат и без да се създават заплахи за нормалното функциониране на системата от финансови отношения. По отношение на такъв тип нарушения не е целесъобразно да се налага завишени по размер санкции, като следва на правоприлагащите органи да се предостави възможност да отчитат в по-голяма степен характера и тежестта на нарушенията. В последните години няма и фундаментална промяна в параметрите на икономиката, които да оправдават увеличаване на минималните размери на санкциите.

В тази връзка, предлагаме сериозно количествено редуциране на минималните размери на санкциите.